

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Przz 5/12
18.05.2012. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Vesne Popović, članova veća, sa savetnikom suda Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca PTZ.br.56/12 od 06.03.2012. godine, protiv presude Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Kragujevcu I-106-Prž.br.29617/11 od 20.12.2011. godine i pravnosnažne presude Prekršajnog suda u Aranđelovcu, Odeljenje u Topoli, Pr.I-4-850/10 od 26.10.2011. godine, u predmetu carinskog prekršaja, u javnoj sednici veća održanoj dana 18.05.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDAJU SE presuda Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Kragujevcu I-106-Prž.br.29617/11 od 20.12.2011. godine i presuda Prekršajnog suda u Aranđelovcu, Odeljenje u Topoli, Pr.I-4-850/10 od 26.10.2011. godine predmet vraća Prekršajnom суду u Aranđelovcu, Odeljenje u Topoli na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Kragujevcu I-106-Prž.br.29617/11 od 20.12.2011. godine odbijene su žalbe branioca okrivljenog M.Ž. iz V., branioca okrivljenog R.V. iz A. i U.p. S.A. d.o.o. iz B. i potvrđena je presuda Prekršajnog suda u Aranđelovcu, Odeljenje u Topoli, Pr.I-4-850/10 od 26.10.2011. godine. Navedenom presudom oglašeni su krimim okrivljeni M.Ž., R.V. i Š.N. zbog prekršaja iz člana 334. stav 1. tačka 1. u vezi člana 332. stav 3. Carinskog zakona, koji je učinjen u vreme, mestu i na način označen u izreci prvostepene presude, i M.Ž. i R.V. su osuđeni na novčanu kaznu u iznosu od po 437.420,00 dinara, a okrivljenom Š.N. je izrečena mera opomena. Takođe, izrečena je i zaštitna mera oduzimanja robe koja je predmet prekršaja i koja je bliže navedena u izreci prvostepene presude od okrivljenog Š.N. Svi okrivljeni su obavezani da u naznačenim iznosima uplate troškova prekršajnog postupka, troškove veštačenja i troškove prevoza predmetnog vozila koje je stavljen pod carinski nadzor.

Protiv navedenih presuda Republički javni tužilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka u smislu člana 234. stav 2. u vezi člana 154. stav 4. i člana 216. stav 1. tačka 1. Zakona o prekršajima. U zahtevu ističe da je prekršajni postupak protiv okrivljenih voden po zahtevu koji je podneto Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srbije, Direkcija policije, PU Kragujevac, Odeljenje kriminalističke policije u Kragujevcu, koji je neovlašćeni organ shodno članu 176. Zakona o prekršajima, s obzirom da se radi o carinskim prekršajima. Smatra da je prvostepeni prekršajni sud bio u obavezi da postupi po odredbi člana 159. stav 2. tačka 5. Zakona o prekršajima i odbaci zahtev za pokretanje prekršajnog postupka kao podnet od neovlašćenog lica. Kako prvostepeni prekršajni sud nije postupio na navedeni način, to je Viši prekršajni sud bio dužan da primeni član 216. stav 1. tačka 1. Zakona o prekršajima i obustavi prekršajni postupak. Ukazujući da je prvostepeni prekršajni sud učinio bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka, a Viši prekršajni sud je propuštanjem da po službenoj dužnosti uoči tu bitnu povredu i istu otkloni i sam učinio da je i drugostepena presuda nezakonita, predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i ukine pobijane presude i predmet vrati prvostepenom prekršajnom суду na ponovni postupak i odluku.

Vrhovni kasacioni sud je na osnovu odredbe člana 265. stav 2. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" br. 101/05, 116/08 i 111/09) obavestio o sednici veća Republičkog javnog tužioca koji, iako uredno obavešten, nije pristupio. Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijane presude, u smislu člana 266. Zakona o prekršajima, Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Nakon ocene navoda zahteva i uvida u spise predmeta, Vrhovni kasacioni sud je našao da su osnovani navodi zahteva da su Prekršajni sud u Aranđelovcu, Odeljenje u Topoli i Viši prekršajni sud, Odeljenje u Kragujevcu učinili bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz člana 234. stav 2. u vezi člana 154. stav 4. i člana 216. stav 1. tačka 1. Zakona o prekršajima, a što je od uticaja na zakonitost donetih odluka. Ovo stoga što iz spisa predmeta proizlazi da je Prekršajni sud u Aranđelovcu, Odeljenje u Topoli pokrenulo prekršajni postupak protiv okrivljenih zbog carinskog prekršaja učinjenog u toku 2008. i 2009. godine na osnovu zahteva za pokretanje

prekršajnog postupka koji je podnešlo Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srbije, Direkcija policije PU Kragujevac, Odeljenje kriminalističke policije dana 15.02.2010. godine pod brojem UP6-201-891/09, a koji organ ne spada u krug ovlašćenih organa za podnošenje zahteva za pokretanje prekršajnog postupka propisanih članom 154. stav 4. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" br. 101/05, 116/08 i 111/09). Navedenim članom zakona izričito je propisano da su organi ovlašćeni za podnošenje zahteva za pokretanje prekršajnog postupka organi uprave, ovlašćeni inspektorji, javni tužilac i drugi organi i organizacije koje vrše javna ovlašćenja u čiju nadležnost spada neposredno izvršenje ili nadzor nad izvršenjem propisa u kojima su prekršaji predviđeni. Kako je članom 14. Carinskog zakona ("Sl. glasnik RS" br. 73/03... 9/10), koji je bio u primeni u vreme izvršenja carinskog prekršaja, propisano da carinski organi mogu, u skladu sa propisima, preduzimati i sprovoditi mere carinskog nadzora i kontrole koje smatraju neophodnim za primenu carinskih i drugih propisa, nesporno je da nadzor nad izvršenjem Carinskog zakona vrši carinski organ, pa je ovlašćeni podnositelj zahteva za pokretanje prekršajnog postupka za prekršaje iz Carinskog zakona Ministarstvo finansija Republike Srbije - Uprava carina, a ne Ministarstvo unutrašnjih poslova. S obzirom na to, prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti navodi da je prvostepeni prekršajni sud bio u obavezi da primeni član 159. stav 1. tačka 5. Zakona o prekršajima, kojim je propisano da kad sud, odnosno organ uprave utvrdi da ne postoje uslovi za pokretanje prekršajnog postupka, zahtev za pokretanje postupka će odbaciti rešenjem, a ti uslovi, prema stavu 2. tačka 5. navedenog člana zakona ne postoje kad je zahtev podneo neovlašćeni organ, odnosno neovlašćeno lice. Neprimenjivanjem citiranog zakonskog propisa Prekršajni sud u Aranđelovcu, Odeljenje u Topoli je učinio bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka, a Viši prekršajni sud je propuštanjem da po službenoj dužnosti uoči tu bitnu povredu u istu otkloni i sam učinio povredu prekršajnog postupka iz člana 234. stav 2. Zakona o prekršajima u vezi sa članom 216. stav 1. tačka 1. istog zakona, kojim je propisano da se rešenje kojim se obustavlja prekršajni postupak donosi kad se utvrdi da je prekršajni postupak vođen bez zahteva, odnosno da podnositelj zahteva za pokretanje prekršajnog postupka nije bio ovlašćen za njegovo podnošenje.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su osnovani navodi zahteva da su u prekršajnom postupku učinjene bitne povrede pravila postupka od uticaja na zakonito i pravilno donošenje odluka, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 266. stav 3. Zakona o prekršajima uvažio zahtev i ukinuo prvostepenu i drugostepenu prekršajnu presudu i predmet vratio na ponovno odlučivanje Prekršajnom суду u Aranđelovcu, Odeljenje u Topoli, koji je dužan da postupi po članu 269. Zakona o prekršajima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.